

Чорний А.

здобувач вищої освіти ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Король К.

викладач кафедри ТСП
Дніпровського державного університету внутрішніх справ

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ РІВНЯ ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Сучасні виклики та загрози, що стоять перед Україною, вимагають від сил безпеки і оборони високого рівня професійної підготовки та ефективних стратегій ведення операцій. Однак для досягнення таких цілей необхідно постійно удосконалювати систему підготовки кадрів.

Першим кроком у підвищенні рівня підготовки є оновлення навчальних програм з урахуванням сучасних тенденцій та викликів. Програми повинні включати навички тактичної реакції на надзвичайні ситуації, роботи в умовах кіберзагроз, а також використання новітніх технологій у веденні операцій [1].

В умовах воєнного стану в Україні виникає актуальне завдання з покращення тактичної та інших видів підготовки працівників Національної поліції України та їх адаптації до нових викликів, що випливають із воєнного конфлікту. Тактична підготовка співробітників та підрозділів Національної поліції України – це комплекс заходів, спрямованих на отримання та покращення теоретичних знань, а також на їх практичну застосовність у реальних ситуаціях. Ця підготовка допомагає поліцейським правильно та оперативно оцінювати ситуацію на місці події та приймати законні рішення. Крім того, вона спрямована на психологічну готовність працівників до можливих дій у ситуаціях з різним ступенем ризику.

Володіння спеціальною та нетиповою тактикою вирішення специфічних завдань є основою професіоналізму працівників поліції та гарантує їхню безпеку і цілісність під час виконання службових обов'язків. Така підготовка забезпечує повернення працівників додому цілими та невразливими.

У зв'язку з постійними змінами у тактиці дій силових підрозділів інших держав та незаконних воєнізованих формувань постійне вдосконалення професійних навичок стає основним аспектом для кадрів сектору безпеки і оборони. Принцип малих, але добре навчених тактичних груп спеціальних підрозділів, який успішно застосовується в силових структурах країн-членів НАТО та Європейського Союзу, є ефективним і в реаліях сучасної України.

Досвід антитерористичних операцій на сході країни підтверджує, що для успішної ліквідації незаконних воєнізованих формувань необхідно вдосконалити взаємодію між штурмовими спеціальними підрозділами та підрозділами Збройних Сил України, Національної гвардії, Служби безпеки та іншими правоохоронними органами. Це означає необхідність покращення володіння стрілецькою зброєю, фізичної підготовки, психологічної стійкості та тактико-спеціальної підготовки працівників спецпідрозділів [2, с. 172].

Успішне виконання бойових завдань в урбанізованих районах вимагає від спеціальних підрозділів правоохоронних органів та військових формувань високого рівня майстерності та здатності ефективно діяти в складних умовах. Таким чином, постійне вдосконалення навичок і вмінь є вирішальним фактором для успішного здійснення операцій та забезпечення національної безпеки.

Створення сучасних симуляційних центрів дозволить кадрам сил безпеки і оборони отримувати практичний досвід без ризику для життя. Ці центри мають імітувати реальні умови бойових дій та надзвичайних ситуацій, що дозволить підвищити рівень підготовки та прийняття рішень у складних ситуаціях.

Співпраця з партнерами з інших країн у сфері тактично-спеціальної підготовки надасть змогу використовувати передовий досвід та найкращі практики. Обмін досвідом та знаннями сприятиме підвищенню професійного рівня українських кадрів та використанню новітніх методик [3, с. 60-62].

Забезпечення адекватного фінансового винагородження, можливостей для кар'єрного росту та надання соціальних гарантій стане додатковим стимулом для працівників сил безпеки і оборони. Важливо також створювати умови для постійного професійного розвитку та самореалізації.

Ефективна тактико-спеціальна підготовка співробітників правоохоронної сфери передбачає комплексне тренування, спрямоване на формування злагодженого алгоритму дій у реальних умовах, де вони можуть зіткнутися з різноманітними ситуаціями. Це навчання сприяє високому рівню професійної майстерності, морально-психологічної стійкості, фізичного здоров'я та витривалості, а також розвитку кмітливості, щоб співробітники були готові до будь-яких обставин.

Стандарти тактичної підготовки постійно зростають, оскільки вимоги до поліцейських надзвичайно високі. Кожна подія, що сталася з працівником, відображається в його алгоритмі дій, тому навчання поліцейських повинно постійно удосконалюватися, адаптуючись до нових умов.

Основні напрями підвищення рівня тактичної підготовки полягають у вдосконаленні професійних та методичних навичок керівників, покращенні організації та методології навчальних занять, а також впровадженні передового досвіду у навчальну практику. Мультимедійні засоби можуть використовуватися для моделювання та створення умов різних службових ситуацій, щоб наблизити навчання до реальних умов.

Одним з першочергових завдань тактичної підготовки співробітників Національної поліції України є формування високих морально-психологічних, фізичних та професійних якостей для виконання службових обов'язків у будь-яких умовах. Навички та здібності поліцейських повинні відповідати поточним вимогам до служби в НПУ.

Особливість тактичної підготовки у територіальних підрозділах Національної поліції полягає у тому, що навчання проводиться прямо на місці служби або під час безпосередньої службової діяльності. Це дозволяє співробітникам набувати практичних вмінь і навичок, отримувати досвід стійкої та відповідальної поведінки, в тому числі у ситуаціях, пов'язаних з можливим використанням фізичної сили, спеціальних засобів та вогнепальної зброї [4, с. 26-29].

Під час такої підготовки формується професійна самосвідомість, почуття відповідальності за свої дії та прагнення до постійного самовдосконалення у своїй професійній діяльності. Проте важливо враховувати специфіку роботи в різних підрозділах та протидіяти можливим загрозам у разі введення воєнного стану. Організація та функціонування системи тактико-спеціальної підготовки співробітників поліції ґрунтуються на принципах забезпечення належного рівня кваліфікації кожного працівника, розвитку високого професіоналізму у вирішенні оперативних завдань та адаптації до змін у службовій діяльності [2, с. 174-176].

Професійна спрямованість включає розуміння та внутрішнє усвідомлення цілей і завдань професійної діяльності. Зміни у професійній спрямованості відображаються у зміцненні мотивації, пов'язаної з професійною діяльністю, стимулюють прагнення до добросовісного виконання службових обов'язків, бажання продемонструвати свою кваліфікацію та досягати успіху в роботі, а також посилюють почуття відповідальності.

Під час занять з тактичної підготовки відбувається моделювання різноманітних ситуацій, що можуть трапитися у професійній діяльності поліцейських; відпрацювання реакції на службове використання в різних умовах оперативної обстановки; набуття навичок зібрання, систематизації та узагальнення інформації для правильного прийняття рішень; отримання навичок роботи у складі групи реагування, а також володіння та можливе використання зброї.

Підвищення рівня тактико-спеціальної підготовки кадрів сил безпеки і оборони України є важливою складовою національної безпеки та обороноздатності країни. Шляхи удосконалення включають оновлення навчальних програм, розвиток симуляційних центрів, міжнародне співробітництво та підвищення мотивації працівників. Ці заходи сприятимуть підготовці кваліфікованих та високомотивованих кадрів, готових ефективно реагувати на сучасні виклики та загрози.

Список використаних джерел:

1. Луценко І. С., Бальва А. Ф. Нестандартні шляхи вдосконалення рівня вогневої підготовки працівників правоохоронних органів. Актуальні питання забезпечення службово-бойової діяльності правоохоронних органів та військових формувань : матеріали регіон. круглого столу (м. Харків, 11 трав. 2018 р.). Харків : ФОП Бровін О. В., 2018. Вип. 2. С. 30–33.

2. Тінін Д. Г. Поняття та сутність мобінгу, шляхи його подолання. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. (1-110), 171-176. <https://er.dduvs.in.ua/handle/123456789/6576>.

3. Тінін Д. Г. Удосконалення службової підготовки працівників Національної поліції України з використанням інтерактивного мультимедійного обладнання. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. (4-107), 60-64. https://visnik.dduvs.in.ua/wp-content/uploads/2021/03/s4_ua_re/11.pdf

4. Шмаков О. М., Лавніченко О. В. Повноваження суб'єктів сфери безпеки України з припинення масових заворушень. *Честь і закон*. 2016. № 4 (59). С. 26–33.

5. Грибан В. Г. Безпека працівників Національної поліції в умовах надзвичайних ситуацій: навчальний посібник (Грибан В. Г., Фоменко А. Є., Казначеев Д. Г., Бойко О. І. / за заг. ред. Грибана В. Г.). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 100 с.

Чунихін О.

здобувач вищої освіти ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Король К.

викладач кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВІСТЬ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Взаємодія між правоохоронними органами та громадськістю відіграє головну роль у забезпеченні безпеки та порядку в суспільстві. Особливе значення у цьому процесі має Національна поліція, яка виступає як орган забезпечення правопорядку, а їх співробітники сприяють взаєморозумінню та співпраці з громадськістю.

Для початку слід розглянути термін «поліцейська взаємодія». С. В. Медведенко визначає цей термін як соціально обумовлену та координовану діяльність Національної поліції України та громадськості. Ця взаємодія виявляється через відносини різних суб'єктів з використанням специфічних форм і методів з метою досягнення спільних цілей [4, с. 65].

Людмила Могилевська розглядає взаємодію у контексті питання, що розглядається, як спільну та узгоджену діяльність Національної поліції